ABOUT THE PREMISES OF THE FOUNDING OF THE ROMANIAN MEDIEVAL STATES.WALLACHIA

Ştefan Lifa
Lecturer, PhD., West University of Timişoara

Abstract:In the first centuries of the second millennium the medieval state Wallachia was formed with the first capital at Campulung. In general, the coming of the medieval states from the north of the Danube below had a first phase in which very well-formed, economically, socially, militarily formed unions

Keywords:Wallachia, Terra Transalpina, Basarab, Campulung, medieval history

În teritoriul Banatului de azi, Sfântul Gerard de Sargedo (Legenda Sfântului Gerard,18), venit de la Veneţia,îi înţelegea pe localnici deşi nu cunoştea bine limba maghiară.

Mai târziu, o menţiune în legătură cu Papa Grigore al IX-lea se referă la numirea unui episcop pentru zona Transilvana –gurile se refră Dunării „potrivit cu acea naţiune" –„*ili nationi conformen..*"[1]. În vremurile care au urmat, Grigore al IX-lea i-a cerut lui Ludovic de Anjou să-şi dea concursul la crearea unei episcopi catolice aici, episcopie care urma să-l aibă în frunte pe italianul Angelo de Spoleto. Despre acesta din urmă se susţinea că „*ştie limba zisei naţii*" –„*qui limguam dicte nationis*"[2].

Populaţia authtonă romanică sau romanizată locuia cu precădere în podişurile înaşte, în zonele de câmpie colinară, unde existau păduri, în microzone de pe văile unor râuri (bazinul superios, mijlociu sau inferior al unui râu mai mare, bazinul câte unui râu mai mic), depresiuni intr şi extramontane, în vreme ce alogenii se aşezau de obicei de-a lungul văilor largi ale principalelor cursuri de apă şi câmpie[3]. Astfel de zone, locuite în descursul primului milniu de către populaţia authtonă, curpindeau mai multe aşezări. Nevoia de a executa unele lucrări împreună, de a exploata bogaţii naturale comune, realţiile economico- sociale, limba, cultura materială (vezi Ipoteşti-Cândeşti, Costişa-Botoşana, Hanska-Hucea, Berea-Ciumeşti, Davideni-Neamţ,Dulceana-Teleorman, Budureasca-sudul Dunării[4]. Şi spirituală, precum şi nevoia de apăare comună au determinat construirea uniunilor de obşi pe tot cuprinsul spaţiului carapto-danubiano-pontic. Cuprinzând 8-10 şi mai multe sate, acestea sunt

[1] .Hurmuzachi,I,I,p.132, apud V.Spinei ,*Marile migaţii din estul şi sud estul Europei în secolele IX-XIII*, Institutul Eurpean,Iaşi, 1999,p.11

[2] Hurmuzachi,I,8 ,p.217 apud ibidem

[3] D.Gh.Teodor ,*Aspecte etno-demografice ale continuităţii la est de Carpaţi în sec. V-XI e.n* , în Memoriile Secţiei de Ştiinţe Istorice ale Academiei Române, seria IV, tom XII, 1987 , Bucureşti, 1990., p.173-178.

[4] Vezi în acest sens Idem , *Unele consideraţii privind încheierea procesului de formare a poporului roman* , în Arheologia Moldovei,IX, 1980, p.75-84;idem ,*Conceptul de cultură Costişa-Botoşana.Consideraţii pvind continuitatea popalaţiei autohtone la est de Carpaţiîn secolele V-VIIe.n.*, în Studia Antiqua et Archaeologica,II,Iaşi , 1983, p.215-229;Suazana Dolinescu-Ferche,Ciurel , *habitat de VIe-VIIe siecles de notre ere, în Dacia, 23, 1979, p. 179-230;idem ,La culture "Ipoteşti-Cândeşti(VIe-VIIe siecles). La station en Valachie în Dacia, 28, 1984,p.117-148;P.Roman ,Suzana Dolinescu-Ferche ,Cercetările arheologice , Cercetările de la Ipoteşti (jud.Olt).Obesrvaţii asupra cuturii material authtone din secolul al VI-lea în Muntenia , în SCIVS, 29, 1978*, 1,p.73-92;I:Mitrea , *Principalele rezultate ae cercetătorilor arheologice din aşezarea de la Davideni (secV-VII e.n) , în Memoria Antiquitas, 7-8*, Piatra Neamţ, 1974-1978, p.78-82;I.Crnea ,*Cu privire la teritoriul"nucleu" de formare a poporului român , în Studii şi cercetări de geografie ,I, 1967*, p.3-14;N.Săcară,*Consatntă şi variabilitate a habitatului rural bănăţean în Evul mediu , în Dincolo de zidiri*,Timişoara, 2001, p.3-11;etc.

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

cunoscute sub numele de *„ţări”* (Maramureşului,Zarandului,Făgăraşului, Oltului,Vrancei,Bârseietc.), *„câmpuri”* (lui Vlad, Dargoş.etc), *„codrii*”(Cosminului,Herţii,Lăpuşnei etc.), *„cobâle”* (Dorohoiului,Bacăului,etc.) sau *„ocoale*” (Câmpulungului, Putnei,etc.)[5]. În secolele al VIII-lea – al IX-lea este specifică cultura veche românească de tip Dridu[6] (denumită după localitatea cu acelaşi nume); aceasta fiimd reprezentată de obşti teritoriale care formau unele zone numeroase aglomerări, grupări de aşezări. Refertor la aceste aglomerări, posibile organisme poltice, Şt.Olteanu a elaborat următoarea clasificare[7]:

- Cele care cuprind între 20-60 de aşezări, cu o suprafaţă între 2000 şi 5000 de km^2 în zonele Botoşani, Iaşi, Bârlad(Moldova), Carasu(Dobrogea), Brăila,Buzău Călăraş(Muntenia), Biharea, Alba-Iulia,Cluj(Transilvania);

- Organisme politice ce cuprind între 10-20 de aşezări grupate pe suprafeţe între 500 -500 de km^2: în zonele Vaslui,Cotnari,Bacău (Moldova), între Argeş şi Dunăre, Giurgiu,Bucureşti,Craiova (Muntenia,Oltenia), între Orşova şi Moldova Veche (Banat), apoi Arda, Târnave şi zona Bârsei (Transilvania);

- Grupări cu 3-8 aşezări pe suprafeţe până la 50 de km^2: zona Vrancea, cursurile inferioare al Vedei şi Teleorman, Calafat, Corabia,Drobeta,Tiişoara,Făgăraş, Braşov,izvoarele Oltului şi Mureşului.

Sunt evidente în această perioadă şi unele diferenţieri sociale accentuate de propietăţiile funciare mai întinse, de situaţia politică, scoială şi militară diferită de la o zonă georgrafică la lata. Astfel diverse aşezări (Udeşti-Suceava,Budurească,Dăbâca,etc.) s-a considerat existenţa unor construcţii alcătuite din două încăperi, posibile reşedinţe reprezentative pentru unii conducători, juzi sau cnezi.

De asemenea o altă diferenţiere socială o sugerează tezaurele de la Coşoeni,Firtusu, Sânicolau Mare, Răducăneni, datate în perioada secolelor VIII-X[8]. Alături de acestea trebuie menţionate mormintele cu inventar mai bogat ca cele descoperite la Obârşia,Izvorul,Stoicani,Ciumbrud,.etc[9].Tot ca o dovadă a acestor diferenţieri sociale poate fi amintită existenţa atelierelor , a neltelor speciale pentru prelucarea aurului şi argintului la Costeşti –Iaşi, Hoga,Dodeşti-Vaslui,Corund,Felnac,etc[10]., asemenea obiecte fiind destinate unor grupări de indivizi cu mai multe posibilităţi materiale.

---

[5]D.Gh.Teodor ,*Aspecte etno-demografice*..p.173-178;Şt.Olteanu ,*Societatea carpato-danubiano-pontică*...,p.33-36;Şt .Pascu , *Voievodatul Transilvanei* , voi.I,Cluj-Napoca, 1971, p.33-40;F.Salvan, Consideraţii cu privire la voievodatul din Ţara Bârsei, în Cumidaca, 1990-1994, 15-19,p.56-65;etc.

[6] D.Gh.Teodor, *Apartenenţa etnică a culturii Dridu, în Cercetări istorice* ;IV,Iaşi, 1973, p. 127-142.

[7] Şt.Olteanu, Scoietatea românească la cumpănă de milenii. Secolele VIII-XI, Bucureşti , 1970, p75-84; vezi şi Ibidem,*Societatea carpato-danubiano-pontică în secolele IV-XI. Structure demo-economice şi social politice*,Bucureşti, 1997, p.24-33, zonele mai intens locuite :zona Brăilei cursurile inferioare ale Buzăului şi Călmăţului ,între Călăraşi şi Dunăre ;între apa Colentinei şi Dâmboviţei;între Vedea şi Teleorman, zonele Corabia,Calafat ,Turnu-Severin ,Bucov ,Râmnicu-Vâlcea şi zona Timişora şi Ocna de Fier , în Transilvania între Crişul Repede ,Someş şi Porţile ânavelor , la izvoaele Mureşului şi Oltului ,Braşov , central actualui judeţ Covasna tc., în Moldova :între cursul inferior al Moldovei şi Siret , curul mijlociu al Bârladului şi Prut, cursurile inferioare ale Moldovei şi Bistriţei , cursul superior al Bârladului , pe malul stâng al Siretului , apoi la vărsarea Bâlcului în Prut în jurul Botoşanilor şi Sucevei , apoi între cursurile inferioare ale Jijei şi Bahluiului, pe Prutul mijlociu , cu mai multe aşezări (grupuri de aşezări) de-a lungul malului drept al Prutului (în Moldova desnitatea aşezărilor cunoscute fiind cea mai mare datorită cercetărilor intense)etc.

[8] D.Gh.Teodor. *Unele consideraţii privind încheierea procesului de formare a poporului român*, în Arheologia Moldovei , IX ,1980, p75-84

[9]*ibidem*

[10] *Ibidem*

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

În general, aşezările din tot decursul primului mileniu şi-au păstrat caractreul deschis,neavând fortificaţii. Către sfârşitul secolului al VIII-lea şi începutul celui de al IX.lea apar însă şi localităţi întărite, centre politico-administrative ale diverselor zone mai populate de la nordul Dunării de Jos.

Aceste fortăreţe au fost descoperite în multe locuri de pe cuprinsul spaţiului carpato-danubiano-pontic:Cluj-Mănăştiur,Moreşti,Dăbâca,Biharea, Şirioara,Vladimirescu,Pescari(Transilvania)[11], Fundu-Herţii,Tudora,Dresca etc. (Moldova)[12],Slon[13], cele bizantine de la Capidava[14], Păcuiul lui Soare[15],Garvăn[16]etc.
Ele sunt apărate de şanţuri şi valuri de pământ, întărituri din lemn, iar cele de la Dunăre sunt din piatră[17]:

- Fortificaţii din piatră: Slon,Pescari,Moldoveneşti,Capidava,Păcuiul lui Soare,Dinogeţia

- La câmpie cu un şanţ şi val de pământ:Biharea,Zarand,Vladimirescu, Pâncota;

- Pe înălţimi, cu palisade, val de pământ şi şanţuri şi întărituri de lemn Moigrad, Şirioara, Bulci, Şona,Cluj-Mănăştur;

- Cu mai mult de un val de pământ şi şanţuri:Fundu Herţii,Dresca,Tudora,Moreşti,Dăbâca etc.

Pentru secolul alVI-lea sunt pomenite câteva căpetenii slave în sud-estul teritoriului locuit azi de români:Dauritas,Ardagst,Mudokios şi Piragast (Mrnander Protector, Fragmente, 48;Teofilact Simocata,VI,7 etc) ca exercitând poate şi o oarecare dominaţie aici.

În ultimele secole ale mileniului I d.Hr. formaţiunile politice prestatale din spaţiului carpato-danubiano-ponticerau conduse de juzi, jupani, cnezi sau voievozi (duci).Dintre aceştia sunt amintiţi pentru secolele al IX-lea –al X-lea jupanii Voila şi Vataul pe un vas din tezaurul de la Sânicolaul Mare;o inscripţie din 943 de la Mircea Vodă îl pomeneşte pe jupan Gheorghe[18].Ana Comneana i-a amintit în zona Dobrogei şi pe Tatos, Seslav şi Satza (Alexiada,XIV,2), iar în zona Isaccei poate pe Pudilă „un frunţaşal valahilor”. Alte centre importante ale confederaţiilor de obşti precum Slon,Fundu-Herţii,Dersca etc, rbie să-şi fi avut încă de foarte devreme conducătorii lor. La sfârşitul secolului al IX-lea (Anonzmus,XI), voievodatul lui Menomorut (cu cetăţiile Biharea,Zotmar-Satmar şi

[11] M.Rusu,*Castrum urbs civitas, cetăţi şi”oraşe” transilvănene din secolele IX-XIII, în Acta Musei Napconsis*, 1971, p.195 şi urm.; Şt.Matei ,P.Iambor,*Observaţii privind aşezările fortificate din Transilvania în perioada feudalismului timpuriu, în Acta Musei Napocensis , 1980, p. 510* şi urm.;K.Horedt , *Voievodatul de la Bălgrad-Alba Iulia,* în SCIV, 1954, 3-4, p.484-498;M.Rusu ,Şt Dănilă,*Cetatea feudal timpurie de la Şirioara, în File de Istoria,* 1972, p.47 şi urm.; M.Barbu;*Săpăturile arheologice de la Felnac şi Vladimirescu*,în Zitidava,VI, 1976,p.40-47;etc.

[12] D.Gh.Teodor,*Asezarile întărite din regiunile est-carpatice ala României în secolele VIII-IX, în Hierasus,* 1978,p.197 şi urm.; D.Gh.Teodor, Aşezarea medieval timpurie de la Dersca-Botoşani, în Hierasus, XI, 2001,p.107-129.

[13] Vezi Maria Comşa,*Raport preliminar asupra cercetărilor de la Slon-Prahova, în Materiale şi cercetări arheologice*,Oradea, 1979, p.309-310;etc.

[14] *Capidava,Monografie arheologică* (sub redacţia lui Gh.Florescu), Bucureşti, 1958, passim.

[15] P.Diaconu,S. araschi,*Păcuiul lui Soare*, vol.II,Bucureşti, 1977, passim

[16] Gh.Ştefan,i.Barnea, Maria Comşa,E.Comşa,Dinogeţia I.*Aşezarea feudal timpurie de la Bisericuţa-Garvăn*,Bucureşti, 1967,passim.

[17] Şt.Olteanu ,*Societatea carpato-danubiano-pontică în sec IV-XI. Structuri demo economice şi social politice*, Bucreşti, 1997, p.39.

[18] E.Comşa, D.Bogdan,P.P.Panaitescu,*Inscripţia slavă din Dobrogea din anul 943*, în SCIVA, 1951, 3, p.122-128;I.Barnea, Şt Ştefănescu, *Din istoria Dobrogei*, vol.III, Bucureşti, 1971, p.212

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

Zyloc) se întindea până la Tisa, cel al lui Gelui,"quidam blacus", îşi acea reşedinţa probabil undeva pe „fluviul Zomus"(Someş), iar cel al lui Gyula la Alba Iulia, pe când cel al lui Glad între Mureş şi cetatea Urscia-Orşova[19].

Având în vedere toate cele afirmate mai sus putem trage concluzia că, la sfârşitul primului mileniu populaţia autohtonă de la nordul Dunării de Jos se afla într-un stadiu de dezvoltare premergătoar formării statelor medievale. În toată această perioadă îndelungată, identitatea şi chiar existenţa ei au fost puse la grea încercare datorită neajunsurilor pricinuite de populaţiile alogene.

Între ani 1300-1301 hanul Tokta l-a înlăturat şi l-a eliminat de la conducere pe emirul Nogai[20]. Acest fapt a dus la scoaterea întregului spaţiu extracarpatic de sub dominaţia comandantului mongol. De asemnea alanii aflaţi până atunci sub conducerea lui Nogai au plecat în grabă din zonele nordice ale Moldovei în teritorii mai bine protejate. Până atunci ei au staţionat inclusiv în zona Sucevei de unde supravegheau un drum comercial şi strategic important. Acest drum se bifurca la Iacobeni spre a continua în Transilvania şi Maramureş[21]. Din aceste momente cu unele mici probleme care se mai discută[22] drumul spre întemeierea statului medieval Moldova este cunoscut.

Referitor la întemeierea statului medieval Ţara Românească există mai multe opinii. În anul 1247, la scurt timp deci după marea invazie a tătarilor cancelaria regelui Ungariei Bella al IV-lea a emis Diploma Cavelerilor Ioaniţi[23]. Această diplomă prevede că în schimbul unor teritorii de la vest de Olt în care se aflau Ţara Severului şi cnezatele lio ioan şi Farcaş să fie cedată cavalerilor ioaniţi care se obligau să apere regatul Ungariei.

În afară de aceste trei formaţiuni politice mai sunt pomenite încă două: voivodatele lui Seneslau şi Litovoi (Ţara Litua) care erau lăsate românilor.

În diplomă se prevăd şi obligaţiile acestor două voievodate precum şi faptul că trebuia să-i ajute pe cavaleri la apărarea regatului.

Au mai fost pomeniţi şi mai marii ţării.

Cavalerii ioaniţi puteau să cucerească teritorii în fosta Cumanie. În 1228 o mare parte din cumani au fost creştinaţi. Când s-au apropiat mongolii au cerut voie să treacă Carpaţii fiind colonizaţi pe valea Tisei[24].

Nu toţi cumani au plecat atunci, documentele se referă la prezenţa unor cumani Transilvania în secolul al XIV-lea şi multe numa cumane în regiunea Făgăraş şi Haţeg precum şi toponime în Muntenia.

Primele documente din Ţara Românească conţin un număr destul de mare de nume cumane când se referă la boierii ţării.

Ţara Litua a fost un cnezat condus de litroi, era o formaţiune politică pre-statatlă întemeiată în primul rând pe teritoriile judeţului Gorj de astăzi din moment ce îngloba şi Ţara Haţegului[25]. Oganizarea era bine pusă şa punct, existau şi nobili şi ţărani care se adunau în caz de necesitate.

---

[19] Vezi şi Şt.Pascu ,*Voivodatul Transilvaniei*..,vol I, Cluj,1971, p.24-32;Izvoare Anonimus ;*voievodatele în Trasnilvania* ;etc.

[20]*Istoria între mituri şi realităţi ale României modern* (coord. Iosif iulian Oncescu ,Radu Florian Buja) , Târgovişte , 2009-2010, p.27

[21] ibidem

[22] E.Lăzărec, *Despre voievodatul românlor din 1307- 1308 amintit în Cronica lui Ottokar de Strzria în Analelel Academiei Române Memoriişe Secţiunii Istorice, S.III, t.37 , 1944-1945,* p. 309-323 apud *Istoria între mituri şi realităţi , p. 27*

[23]https://istoriiregasite.wordpress.com/tag/diploma-cavalerilor-ioaniti/ , vezi şi *Documente privind istoriaRomânilor ,C.Transilvania , secXI.XIII,* vol. I, Bucureşti, 1951, p. 329-333.

[24] .http://istoriefurata.istorieveche.ro/negru-voda-1291-1315/

[25]https://adevarul.ro/locale/targu-jiu/cine-fost-domn-roman-si-a-dat-viata-tara-voievodul-litovoi-luptat-moarte-ungurilor-1_5699241037115986c686db74/index.html

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

Atunci când regele Ungariei Ladislau al IV-lea (1272) încă minor a încercat să-l aducă pe Litovoi la supunere a fost refuzat şi s-a ajuns la conflictul armat.

Nu se ştie dacă este vorba de voievodul din Ţara Litua (1247) sau de un altul cu acelaşi nume.

Împotriva lui Litovoi a fost trimis magistrul Gheorghe. Lupta a avut loc între noiembrie 1276 –mai 1277 şi s-a desfăşurat lângă Haţeg. Litovoi a murit şi fratele său Bărbat a fost luat prizioner. S-a răscumpăart pentru o mare sumă de bani şi ajungând el în fruntea voievodatului şi a cedat Ţara Haţegului şi a plătit tribut[26].

Referitor la întemeirea Ţării Româneşti există mai multe variante iara adevărul istoric se împleteşte cu legenda. Există Letopiseţul Canactuzinesc care a povestit pentru prima oară despre descălecat.

„Iar când au fost la cursul anilor de la Adama 6798 (1292), fiind Ţara Ungurească un voievod ce l-au chemat Radul Negrul Voievod, mare herţeg pre Almaş şi pre făgăraş, rădicatu-s-au de acolo cu toată casa lui şi cu mulţime noroade: rumâni, papistaşi, saşi de tot feliul de oameni, pogorându-se pre apa Dâmboviţii, început-au a face ţară noao. Întâi facu-au oraşul ce-i zi Câmpulung. Acolo au făcut şi o biserică mare, frumoasă şi înaltă. De acolo au decălescat la Argeş şi iară au făcut un oraş mare şi şi-au pus scuanul de domnie,făcând curţi de piatră şi case domneşti şi o biserică mare şi frumoasă. Iară noroadele ce se pogorâseră cu dânsul,unii s-au întins presubt tot lovul, de au făcut oraşe şi sate până în marginea Dunării şi până la Olt.

Atunci şi Basarabeşti, cu toată boierimea ce era mai nainte peste Olt, s-au sculat cu toţii de au venit până la Radu- Vodă, închindu.se sa fie subt porunca lui şi numai el ă fie peste toţi stăpânitor. Şi de atunci s-a numit de-i zic Ţara Românească . Iar titluşulcredincios şi cel bun de cinste şi iubitor de Hristos, Dumezeul,cel bun Voievod,cu mila lui Dumnezeu domn a toată Ţara Românească,dintrz Ungaria descălecat şi de la Amlasş şi Făgăraş herţeg.

Acesta iaşte titluşul domnilor de atunce începându-se pân-acum, precum adevărat se vede ca iaşte scris la toate hrisoavele ţării.

Şi într-acestaşi chip tocmindu-s-au Radu Vodă ţara cu bună pace, că încă nu era de turci împrecurata şi –au domnit până la moarte, îngropându-l la biseica lui din Argeş. Şi au domnit ani 24”[27]

Bibliografia istorică restrospectivă naţională a considerat că Letopiseţul Cantacuzinesc a făcut unele confuzii. Nicolae Iorga[28] l-a eliminat pe Negru Vodă din istoria Ţării Româneşti. Basarab, ca *voievod transalpin* mai este pomenit într-un document emis de Carol Robert de Anjou în 1324 şi într-un document emis de Papa Ioan al XXII în 1327[29] .Un fragment de document (intern) de la 1352 îl pomeneşte pe Basarab feciorul Negrului Vodă Basarab[30]. O supoziţie ne-ar face să credem că Tihomir a fost Negru Vodă şi că un descălecat ar fi putut avea locîn ultimii ani ai secolului al XIII-lea.

O sursă deosebit de importantă însă mai târzie este reprezntată de reguzanul Giacomo Di Pietro Lucari a cărei familie avusese şi în trecut (din secXIV) legături cu Ţara Românească[31]. El spune că*: ”Negru Vodă, de eam ungur, tatăl lui Vlaicu,la 1310 pusese*

[26] Neagu .Djuvara, *O scurta istorie a românilor povestită celor tineri*, Bucureşti , 2008,p. 30-38
[27] *Ibidem*
[28] *Ibidem*
[29] A. D.Xenopol , *Istoria românilor,* vol.II,Bucureşti, 1994, p.16
[30] *Ibidem*
[31] *Ibidem* .p.17

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

mîna pe acea parte din Valahia, care era vechea Dacei,şi găsind ţara împărţită în şesuri, străbătută de multe rîuri şi cu lacuri pline de peşti şi cu clima foarte sănătoasp, pentru a reţinea izbânda, făcu cetettea Cîmpulungului şi zidi prin niste meşteri cetăţui în Bucureşti,Tîrgovişte)Tîtgul de) Floci şi Buzău.Murind, el fu înmormântat în Argeş,Vlaicu fiul său luă domnia şi făcu un castel în Giurgiu[32].

Deşi documentele pot fi interpretate un Negru Vodă este totuşi probabil să fi existat, acesta nemulţumit că congregaţia de la Alba Iulia din 1291 a dat moşia Sâmbăta şi Făgăraş unui alogen ar fi plecat spre Ţara Românească a cărei primă capitală a fost Câmpulung. În ducatul Făgaraşului tradiţia mai păstrează şi azi locul unde se afla cetăţuia sa.

Printre alte dovezi ale descălecatului ar fi: faptul că prima capitală a fost Câmpulung, apoi Curtea de Argeş, Târgovişte şi Bucureşti, de la munte spre câmpie. De asemenea ţara nou întemeiată s-a numit *Terra Trasnalpina* în documente, însă şi Valahia şi Muntenia[33]

Privilegiul celor din Câmpulung nu s-a păstrat însă a fost des pomenit în documentele ulterioare: Radu Vodă 1615, Leon Tomşa 1633,Matei Basarab 1636. Tot Matei Basarab a dat oraşenilor şi un al doilea hrisov. Alt document al celor din Câmpulung a fost dat de Mihnea Vodă în 1659 şi pomeneşte hrisovul lui Radu Negru din 1292 şi acela al lui Mihail voievoid 1392. Documentul a mai fost pomenit în 1660(Gh.Ghica) şi 1672 (Grigore Ghica).

În sfârşit hrisovul lui Radu Negru din 1292 a fost pomenit şi de Gheorge Duca în 1682[34]. Multe orginale.

Concluzia noastră este că în acest sens trebuie comparate izvoarele scrise cu descoperirile arheologice, multe referindu-se la uniunile de obşti aparţinătoare culturii materiale Dridu.Avem în plan acest lucru. O concluzie finală este că, indiferent de interpretarea documentelor este cert aportul populaţiei din Transilvania la definitivarea formării statului medieval Ţara Românească.

BIBLIOGRAPHY

Adolf Ambruster,Romanitatea românilor, Bucureşti, 1994
I.Barnea, Şt Ştefănescu, *Din istoria Dobrogei*, vol.III, Bucureşti, 1971
E.Comşa, D.Bogdan,P.P.Panaitescu,*Inscripţia slavă din Dobrogea din anul 943*, în SCIVA, 1951
P.Diaconu,S. araschi,*Păcuiul lui Soare*, vol.II,Bucureşti, 1977
Hurmuzachi,I,I, p.132, apud V.Spinei,*Marile migaţii din estul şi sud estul Europei în secolele IX-XIII,* Institutul Eurpean,Iaşi, 1999
Maria Comşa,*Raport preliminar asupra cercetărilor de la Slon-Prahova, în Materiale şi cercetări arheologice*,Oradea, 1979,
Şt.Matei,P.Iambor,Observaţii privind aşezările fortificate din Transilvania în perioada feudalismului timpuriu, în Acta Musei Napocensis, 1980
Şt.Olteanu, Societatea românească la cumpănă de milenii. Secolele VIII-XI, Bucureşti, 1970
Idem,*Societatea carpato-danubiano-pontică în sec IV-XI. Structuri demo economice şi social politice*, Bucureşti, 1997
M.Rusu,Castrum urbs civitas, cetăţi şi"oraşe" transilvănene din secolele IX-XIII, în Acta Musei Napconsis, 1971
Istoria între mituri şi realităţi ale României modern (coord. Iosif iulian Oncescu,Radu Florian Buja), Târgovişte, 2009-2010

[32]*Ibidem*, p.18
[33]*Ibidem*,p.24 ; Adolf Ambruster,Romanitatea românilor, Bucureşti, 1994, p.47
[34]*Ibidem*,p.25

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)

Gh.Ştefan,i.Barnea,Maria Comşa,E.Comşa,Dinogeţia I.*Aşezarea feudal timpurie de la Bisericuţa-Garvăn*,Bucureşti, 1967
D.Gh.Teodor,Aspecte etno-demografice ale continuităţii la est de Carpaţi în sec. V-XI e.n, în Memoriile Secţiei de Ştiinţe Istorice ale Academiei Române, seria IV, tom XII, 1987, Bucureşti, 1990
Idem, *Asezarile întărite din regiunile est-carpatice ala României în secolele VIII-IX, în Hierasus,* 1978
Idem, Aşezarea medieval timpurie de la Dersca-Botoşani, în Hierasus, XI, 2001
Idem, *Unele consideraţii privind încheierea procesului de formare a poporului român*, în Arheologia Moldovei, IX,1980

BDD-A28270 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:56:31 UTC)